

Egyetemi kulturális életünk jelentős állomásához érkezünk október 31-én. Hosszú és gondos előkészítés után megnyílt egyetemünk egyik legfontosabb kultúrszerve, a KISZ-klub.

A megnyilvánult komoly érdeklődés lelkes, felelősség-

ma már zömében jó felkészültségű, marxista szellemű közgazdászokat bocsáthatunk a népgazdaság rendelkezésére. Gyakori eset viszont, hogy a végzett hallgatók általános műveltsége nem üti meg a kívánt mértéket, és ez szakmai képzettségük ellenére —

Gábor és Szenyesi Judit. Finom érzéssel és mérték-tással tolmácsolta Kram Éva, valamint Tóth Iván Schubert, illetve St. Martini és Ravel egy-egy darabját.

Pázmándi Emilia énekszámait is élénk tapssal köszönte a hallgatóság. Utolsóként fel-lépő énekkarunk ismét tanú-bizonyosságát adta képességei-

nek. Mosóczy Vilmos vezény-lésével a bécsi VIT slágerét, Johann Strauss „Kék Duna” keringőjét mutatta be.

Köszönet ezért a hangulatos estéért a vezetőségnek és a szereplőknek. Ez a klub cél-jához, feladataihoz méltó in-dulás jó munkát ígér a jövőre is.

Jakab Zoltán

teljes munkára buzdította a klub vezetőségét, aktivistáit. Nem csalódtunk. Tartalmas, értékes, ugyanakkor vidám és felszabadult szórakozásban volt része minden megjelent-nek.

A klubot Kövesi Tibor elv-társ nyitotta meg. Előljáró-ban foglalkozott az egyetemi kulturális helyzettel, a KISZ-klub céljaival és feladataival. Részletesen beszélt arról, hogy a KISZ a tanulástól elválasz-tathatatlannak tartja az ifjúság eszmei-politikai és kulturális nevelésének feladatát. Ez azért döntő jelentőségű, mert „egy-temünkön a szakmai képzés színvonala az utóbbi években nagymértékben emelkedett, s

aláássá tekintélyüket, meg-nehezíti munkájukat.” Kövesi elvtárs szót a munkás-paraszt származású fiatalok kulturális fejlődésének fontosságáról, majd szeretettel meghívta az egyetem minden oktatóját, dolgozóját és hallgatóját a rendezvényekre, s megnyitotta a klubot.

Ezután színes, élvezetes mű-sor következett, mely mind színvonalával, mind változa-tosságával kielégített minden igényt.

Először a méltán nagyhírű Rajkó-zenekar lépett fel. Igé-nyes számaikkal, remek játé-kukkal igazán mindenkit le-kötöttek. Jól kidolgozott, szép szavallattal szerepelt Bálinty

A Rajkó-zenekar vidám műsorral vendégszerepelt Szökrön László felvétele

Emlékezés Radnóti Miklósrá

Ha elszorult szívvel végigmész a Vigadó kőgött falai mellett, vagy ha gondolatban újra megrajzolod az Erzsébet-híd gyönyörű ívét a Duna felett, gondold ilyenkor Radnóti is. Életműve minden szépségében is épp-úgy az erőszakos rombolásról beszél, mint ezek a mű-emlékek. Radnóti életéből éppen a beteljesedést rabolta el a fasizmus, a mű szerves végét: a várt új világ örö-mének, szépségének hirdetését, azt az új világot, amely Radnóti már felkészülten találta volna. Ő, aki kezdet-ben csak szépséget, harmóniát és humanitást kére-szett, egyre jobban megértette, mi is ezeknek a tényleges tar-talma, és verseiben a természet már nem a szelíd béke összhangját hirdeti, hanem a népek szabadságáért szólít harcra. Megértette végül, hogy a humanitás igaz kép-mása nem a faágon libbenő virág, hanem a kemény és harcra gyökér. S amikor a fasizma csizmák a sző szoros értelmében az arcába tapostak, ő arról a gyökérről írt, amelyben „erő surran” és táplálja a jövőndő lombbal teli ágát.

GYÖKÉR

A gyökérben erő surran,
esőt iszik, földdel él
és az álma hófehér.

Föld alól a föld fölé tör,
kúszik s ravasz a gyökér,
karja akár a kötél.

Gyökér karján fereg alszik,
gyökér lábán fereg ül,
a világ megfárgesül.

De a gyökér tovább él lent,
nem érdekli a világ,
csak a lombbal teli ág.

Azt csodálja, táplálgatja,
küld neki jó izeket,
édes, égi izeket.

Gyökér vagyok magam is most,
férgek között élek én,
ott készül e költemény.

Virág voltam, gyökér lettem,
súlyos, sötét föld felettem,
sorsom elvégeztetett,
fűrészt sír fejem felett.

Lager Heideman, Zagubica fölött a hegyekben.
1944. augusztus 8.

BÉCSI élmények

(V. folytatás)

A kint élő disszidenseket lényegében három csoportba lehet sorolni. Egy részük (a legnagyobb hányad) már kiáb-rándult a nyugati „jólétből”, szívesen jönne haza, de egy bizonyos mértékig még hat rá a sajtó és rádió útján szerte-zengetett folytatott megfélemlítés és fenyegetés, jönnének már, de vágyuk még nem érett elhatározássá. Allandóan nő a disszidens magyarok azon má-sik csoportja, akik már min-dent megtesznek, hogy haza-térhessenek. Ezekkel szemben fokozottabb mértékben fel-használják a megfélemlítés és fenyegetés eszközeit, nem riad-nak vissza még a terrorizálás-tól sem, ha már más nem használ az „elvetemült” haza-vágyók ellen. Rémtörténeteket regélnek, hazatérő személyek megkínzásáról. Anyagi és más eszközökkel, ha kell, zsarolással is maradásra kényszerítenek, akit lehet. Közülük nem egy, életével fizetett, mert szenvedélyesen hazavá-gyott. A fasizma magyar emigráció és az őket segítő nyugati hatóságok minden

mesterkedése ellenére napról napra többen és többen kere-szik fel az illetékes magyar külképviseleti szerveket, hogy hazatérésükhöz segítséget kér-jenek. Végül van egy harma-dik, lényegében nem nagy cso-port, mely zömében huliá-nokból, börtönből szökött bűnözőkből, fasizta ellenfor-radalmárokból és hasonzo-rúkból áll. Ezek képezik a nyugati kémügynökségek első-számú tartalék gárdáját. Ezek közül kerülnek ki a különböző terrorakciók végrehajtói. Ők nem akarnak hazajönni. Azt hiszem, nem is kíváncsi rá-juk itthon egyetlen jóérzésű magyar ember sem. Hadd bol-dogítsák kint kenyéradó gazdá-jukat.

Nem lehet külön csoportnak tekinteni, hiszen alig néhány tucat azok száma, akik rokon-i kapcsolatok révén, vagy más szerencsés úton-módon megfe-lelő munkaalkalomhoz jutot-tak, és így ma még viszony-lag jobban, kiegyensúlyozot-tabban élnek, mint a disszi-densek óriási többsége.

A FÖJ és az osztrák ifjúság

Ausztriában tucatnyi ifjúsá-gi szervezet működik. Szinte minden párt, szekta stb. lét-

rehozta a maga politikai pro-filjának megfelelő ifjúsági szövetséget. Valamennyi ma-gát tartja az ifjúság érdekei igazi képviselőjének. Valójá-ban az az igazság, hogy az osztrák fiatalok igazi érdekeit egyedül a Freie Österreichi-sche Jugend (FÖJ), az Osztrák Kommunista Párt ifjúsági szö-vetsége képviseli. A FÖJ har-col az egész osztrák ifjúság érdekeiért, a fiatalok igazsá-gos bérezéséért. Harcol azért, hogy az egyetemeken és a főiskolákon a férőhelyek a társadalom rétegződésének megfelelő arányban legyenek elosztva. Jelenleg ugyanis az a helyzet, hogy Ausztria la-kosságának a nagy többségét kitevő munkás, és más szegény rétegek gyermekei csak elvét-ve juthatnak be az egyetemek-re. Még a hivatalos osztrák statisztika adatai szerint is az egyetemi és főiskolai hallga-tóknak mindössze 6 százaléka munkás, vagy parasztszármazású. Ezzel szemben az egye-temi és főiskolai hallgatók kö-zel 40 százaléka a lakosság alig néhány százalékát kite-vő tőkes, az ún. osztrák felső tízezer sarja.

A rendkívül magas tandíj, a

méregdrága tankönyvek, a magas lakbér és élelmészeti költségek mellett úgyszólván teljesen lehetetlen, hogy egy szegénysorsú munkás vagy pa-raszt gyermekét egyetemre küldje. Az egyetemi hallgatók-nak csak néhány százaléka kap ösztöndíjat, s ez sem igazodik a szociális helyzethez. Sokszor olyanok kapják, akik nem lennének ráutalva, s akiknek pedig létkérdése. A legfeljebb lakbérre elegendő ösztöndíj, az nem kap.

Az osztrák ifjúság szétago-lása tulajdonképpen az ifjúság erejének megosztását célozza. Így akarják elterelni a fiatal-ok figyelmét attól, hogy egy-ségesen lépjenek fel jogos kö-veteléseik érdekében.

Ausztriában a fiatalok ugyanazért a munkáért majd-nem csak a fele bért kapják, mint az idősebbek. E mélysé-ges társadalmi igazságtalansá-gok megszüntetéséért kemény harcot folytat a FÖJ. Ezzel magyarázható taglétszámánál sokszorta nagyobb tömegbefo-lyása.

Néhány évvel ezelőtt sokat lehetett hallani az osztrák életszínvonal kedvező alaku-lásáról. Az osztrák „gazdasági csoda” — ha egyáltalán lehe-tett erről beszélni — már több mint egy évvel ezelőtt, a nyugat-németországhoz ha-szonlóan véget ért. Állandóan nőnek a létfenntartási költsé-gek, a bérek pedig lényegében stagnálnak. Nő a munkanélkü-liek száma is, 100 000 körül van. Az ipar-cikkek általában olcsóbbak, mint nálunk, ugyanakkor az élelmiszerek jóval drágábbak. Igen drága a

Az egyik film a „Váratlan örökség”, a másik „Isten után az első”. Mondanivalóm azok-nak szól, akik mindkettőt megtapsolták. A taps egyfor-ma volt, sőt mintha a „Várat-lan örökség” fogadtatása ked-vezőbb lett volna. És ez szo-morú.

A „Váratlan örökség” rossz volt és hazug. Az „Isten után az első” jó és igaz film volt s nagyobb elismerést érdemelt volna — tapsban is.

A „Váratlan örökség” törté-nelmietlen, hazug, liberális kispolgári illuziót propagált a XX. századi amerikai kapita-lizmus ellentmondásainak megoldásáról, a roosevelti pó-litikai illúziók támogatása céljából. A film egyébként meg sem próbálja komolyan bemutatni a roosevelti politika objektív hátterét, a mono-poltókésék és a liberális kis-tőkésék harcát, mindkettő antagonistikus ellentétét a munkássággal, hanem egysze-rűen elfogadja reális lehe-tőségként azt a roosevelti illu-ziót, hogy ezek az ellentétek a kistulajdon széles alapjainak megteremtésével megoldhatók. Hogyan? A film szerint a pénz, a gazdaság urának nagy vagyonukat fel kell osztaniok a munkanélküliek, a szegé-nyek között. Azonban Ameri-kában egyesek (!) örültek te-kintik azt az embert, aki va-gyonát felosztja a munkanél-küliek között, s ezeknek az egyeseknek (!) elég hatalmuk is van ahhoz, hogy a bolondok házába csukassák az ilyen „un-reformert”. A film ezzel hű-en ábrázolta a tőkes társada-lom általános uralkodó szel-lemet. De hazudott azzal, hogy a „reformer” és egyesek (!) közötti küzdelemben a „refor-mer győzelmet” talalta elénk. Miért? Nézzük a tényeket!

Az amerikai és minden más nemzet burzsoázijának (és a kizsákmányoló társadalmak főpapjainak) évtizedek (és év-századok) álltak rendelkezé-sükre a „keresztényi eszme” megvalósításához. A film 1936-ban készült. 1954-ben Amerikában 8,1 millió ember, akinek évi jövedelme nem ér-te el az 1000 dollárt, felének jövedelme az 500 dollárt, míg pl Du Pont 17 magasállású igazgatója fejenként évi 540 ezer dollárt „keres”. 1955-ben az USA 200 legnagyobb rész-vénytársaságának haszna 5,2 milliárd dollár volt. Az 5,2 milliárdos „váratlan örökség”

szemmeláthatóan nem a mun-kásoké, a munkanélkülieké. Bizonyíték erre az amerikai acélipari munkások 116 napos sztrájkja, aminek végülis a Taft-Hartley törvénnyel vetet-tek véget. Hazug volt ez a film azonban 1936-ban is, mert Amerikában 1936—40 között évente több mint 10 millió munkanélküli volt, mert eb-ben az időben lépett 17. évébe a győztes szocialista forradá-lom, amely megmutatta a tő-ke és a munka közötti ellentét egyetlen lehetséges megoldá-sát, s mert az ehhez hasonló utópiák viszonylagos jogosult-sága már 100 évvel korábban megszűnt a nagy utópista szoc-ialistákkal. Azoknak, akiknek ez a film tetszett, Chaplinnek, e kort ábrázoló filmjét kelle-ne látniok, hogy legalább egy kicsit elgondolkozzanak, mit is tapsoltak meg ebben a film-ben. Az teljesen természetes, hogy egy ilyen történelmiet-len, hazug eszmei tartalmat művésziileg nem is lehet jól kifejezni.

A következetes polgári hu-manizmus nagyszerű és ne-mes példáját láttuk az „Isten után az első” c. filmben. E film azt ábrázolta, hogy a ka-pitalizmus szülte vadállati fa-sizmus szele mint sörpör vé-gig a világon, s mint teszi pró-bára a kapitalizmus legnép-szerűbb ideológiáját, a vallást és az emberséget — egy hol-land hajótulajdonos, kapitány személyében. A vallás szofisz-tikája csodát mond a fasizmus fajgyűlölő ideológiájával szem-ben, megbukik, de a hajós embersége győz, s hajójának, egyetlen vagyonának elsűly-lyesztése árán, vállalva ezért 3 évi börtönbüntetést, meg-ment 150 embert a haláltól. A film bemutatta, hogyan terem-tett törvényszerűen olyan helyzetet a kapitalizmus, ami-kor a humanizmus csak a ma-gántulajdon egy részének fel-osztásával jótékonykodott a „hős”, emitt a tulajdon eldo-bása az emberség feltétele. Az előbbi film megragadt a kapita-lizmus kispolgári, giccses bírálatánál, emez eljutott egy olyan pontra, amely után már a kapitalizmus kommunista bírálatát következik.

Szomorú tehát, hogy sokan mindkét filmet megtapsolták, mert a számukra rokonszen-ves, polgári szemléletet tükröz-ő alkotásokban sem tudják megkülönböztetni az értékeset és az értéktelent. Nem kell tehát példának felhoznom a

„Patyomkin páncélos” vetítése alkalmával feltehetően ugyan-ezen körök által tanusított magatartást arra, hogy a film-klub látogatóinak egy része világnézetileg éretlen, a film-művészet fejlődése legkülön-félebb filmeken keresztül való tanulmányozására. Úgy lát-szik, nem is vezet ez a ko-moly szándék a mintegy 350 fős tagság túlnyomó részét, hiszen a vitákon alig vesz részt 20—25 hallgató. De hát akkor minek szervezzük a filmklubot? Azért, hogy kielé-gítsük az elmaradott izlést és szemléletet, s alkalmat adjunk egyeseknek a szocialista film-művészet iránti ellenszenvük kifejezésére, a vita (!) ilyen szabadságát — gondolom — a KISZ által irányított filmklub nem engedheti meg.

A polgári filmművészet leg-nagyobb realista alkotásaival és a szocialista filmművészet fejlődésének bemutatásával kell nevelni a filmklub tag-ságának jelentékeny részét arra, hogy meg tudja különböztetni az értékeset az értéktelentől, a haladót a reakciótól, s érté-kelni tudja a szocialista film-művészet magasabbrendűsé-gét, szemben a polgári művé-szet akár legjobb alkotásaival is. Ha nem tudjuk a filmklub műsorát ilyen szellemben ösz-szeállítani, ott komoly mun-kát, vitaszellemet kialakítani e cél szolgálatában, akkor a klub további működése nem-hogy hasznos, hanem egyene-sen káros.

MIHÁLY ALBERT

A „Közgazdász” munkájáról

az MSZMP egyetemi VB határozata alapján

Az elmúlt időszakban lapunkban komoly hiányosságok mutatkoztak. Az egyetem szellemétől idegen, egyes esetekben kifejezetten káros cikkek jelentek meg egymásután, melyek méltán váltották ki az olvasók nemtetszését. Ez arra vallott, hogy nem véletlen, esetleges jelenségekről van szó, hanem ezek a szerkesztőségben kialakult kedvezőtlen légkör és rossz munkastílus következményei.

Az ismétlődő jelenségek

szükségessé tették, hogy a szerkesztőség ideológiai és politikai irányítását elsősorban felelős testület, az egyetemi párt-végrehajtóbizottság külön is megvizsgálja a lap munkáját, feltárja a hibák gyökereit, s meghatározza a lap megjavításához szükséges legfőbb tennivalókat. A vizsgálat nyomán született határozat alapján alapul arra, hogy a szerkesztőség maga is számot vessen eddigi munkájával.

Betöltöttük-e feladatainkat?

A Közgazdász létrehozásának célja az volt, hogy tevékeny részesevé váljék az egyetemen folyó szocialista nevelésnek, hogy az állami és politikai munka különböző területeire és a kommunista magatartásra vonatkozó vélemények kölcsönös kicserélésének, vitájának, bírálatának és önbírálatának egyik fórumává váljék, mozgósítson az egyetem előtt álló tanulmányi, oktatási és tudományos feladatok végrehajtására.

E célkitűzéseinket nem váltottuk valóra.

Kétségtelen, hogy lapunk félrevesztettségének során nyújtott bizonyos segítséget az egyetemi munkához, s igyekezett foglalkozni az egyetem életével. Több olyan cikk jelent meg, amely helyesen foglalkozott a tudományos diákkörökkel, a IV. éves hallgatók elhelyezésével, a felvételi vizsgákkal és hallgatóink hátsági munkájával. A „Ma és a modernség”-vita is helyesen szolgálta olvasóink tisztánlátását a „modernnek” nevezett művek értékelésében.

Sajnos azonban a lap egész tevékenységét nem ez jellemezte. Teljes joggal állapítottuk meg a párt-végrehajtóbizottság határozata, hogy „a Közgazdász az eddigiekben alapvetően nem töltötte be azt a szerepet — mindezekelőtt politikailag — amelyet az egyetem vezető szervei a lapnak szántak... Nem megfelelő a lap ideológiai, politikai színvonala, nem elég és főleg nem helyes módszerekkel politizál, s ennek következtében nem ad megfelelő hozzájárulást a hallgatók szocialista világnézetű neveléséhez”.

A politikai kérdések általában csak elkülönített cikkeik formájában jelentkeztek a lapban, és a marxista világnézet nem hatotta át a lap valamennyi írását. Nem foglalkozott a lap megfelelő súlyúval az egyetemi párt- és KISZ-élettel, a mozgalmi munka tapasztalataival. Kevés volt benne a közgazdasági vonatkozású, időszaki problémákról, vitákról és az új szakirodalmi művekről szóló tájékoztató írás.

A színösszeállítás és népszerűsége való, egyébként helyes törekvések gyakran a lap fő célkitűzéseit egyáltalán nem szolgáló, üres, tartalmatlan, alacsony színvonalú írások jelentek meg. Ilyenek voltak pl. a semmitmondó és tartalmatlan Illemkóder, az értelmetlen „Elalsom az elalvásom” és a szerelemmel foglalkozó cikk. Egyes cikkek hatásukat tekintve egyenesen károsak voltak, mert kifejezetten cinizmust vagy kispolgári opportunizmust tükröztek. Ilyen volt pl. a LÉHÜTEX és

a Kitalált történet. A politikai, világnézeti hibákat azonban legsűrűttebb formában az olvasóink körében is méltán felháborodást keltő

„Elefántcsontkereszt”

c. novella tartalmazza.

Ez a novella alapvetően elhibázott, mert a politikai munkát hamisan szemléli, s eljut annak az elvtelenséggel, erkölcsi telenséggel és igazságtalansággal való azonosításig. Az írás a maga egészében objektív az igazságot szerezte meg, megismerésének és az ifjúsági vezetők szerepének leírását szolgálja. De magától elmozdul a DÍSZ tényleges, de nagyobb részt csak vélt hibáit, s vezetőinek tevékenységét a valószínűségnek nem megfelelően állítja be. A novellában jelentkező nézetek és hangulat gyökereit feltárva a párt-végrehajtóbizottság határozata rámutat arra, hogy az írás a polgári értelmiség ama részének szemléletét tükrözi, amely a szocialista fejlődést a maga számára még idegennek tartja és azt kívülről szemléli. Ezért fejlődésünk egész folyamatában egyoldalúan az erőszak szerepét — és azt is torzítva — tartja döntőnek és meghatározónak. Nem látja a humanizmust a kommunista politikai munkában. Ebből fakad Sárközy Sándor szemléletében a szocialista fejlődés egyedi, esetleges negatív jelenségeinek hibás általánosítása, a folyamat torz ábrázolása.

Amikor a szerző arról ír, hogy a DÍSZ-titkár sokkal kevesebbet gondolkodott, mint a barátja, bemutatja a polgári értelmiség egy rétegének, a párt és az ifjúsági szervezeti funkcionáriusokról kialakult ama tarthatatlan és fennhéjázó véleményét, hogy ezek az emberek náluk kisebb értelmi képességekkel rendelkeznek és gondolkodás nélkül végzik munkájukat.

A szocialista közösségbe beilleszkedni nem tudó, individualista értelmiség hangját szövegezte meg a szerző. A novellának polgári dekadenciát tükröző befejező mondatában: „... mindent megfontolni, s az érvek s ellenérvek tömegében mozdulatlanul maradni”. — Sárközy helyesli a közösségi munkából kiábrándult, s önmagával meghasonlott DÍSZ-titkár és a polgári értelmiség egy részének kívülálló, a munkásoktól érdekeikért folyó osztályharcot magát távol tartó magatartását. Ez a szemlélet szemben áll a szocialista rendszerünkkel, káros politikai nevelőmunkánk szempontjából.

A szerkesztőségben dolgozó

komunisták, elsősorban Bögre Katalin felelős szerkesztő, Simai Mihály a párt-bizottság összekötője és Avar János, a politikai rovat vezetője felelős ezekért a hibákért, de a hallgató rovat vezetői mellé állított tanár tanácsadók sem fordítottak gondot az ott dolgozó hallga-

tók politikai, magatartásbeli nevelésére. Az említett elvtársak a légkör hatása alá kerültek, a polgári és kispolgári szemléletet nemcsak eltűrték, hanem annak hordozóivá is váltak. Ez a szellem volt a legfőbb forrása a szerkesztőség sokszor szervezett tervszerűtlen és kapkodó munkájának is.

A fentiekben túlmenően a párt-végrehajtóbizottság határozata kiemelte, hogy az egyetemi párt-szervezetek nem adtak kielégítő támogatást a lap munkájához, nem bírálták és ellenőrizték rendszeresen. Rámutatott arra, hogy a KISZ nem ismerte fel munkája

szempontjából a lapban rejlő lehetőségeket, s nem igényelte elég határozottan annak segítségét munkájához. A KISZ-bizottság nem küldött alkalmas KISZ-tagokat a Közgazdász szerkesztőségébe, s nem fordított gondot a lapnál dolgozó KISZ-tagok munkájának ellenőrzésére és segítésére.

A párt-végrehajtóbizottság a fenti hibák elemzése nyomán utat mutatott a hibák kiküszöbölésére és kijelölte a lap előtt álló feladatokat. Egyidejűleg szervezeti intézkedésekkel megjavította a szerkesztőségi munka személyi feltételeit.

A szerkesztőségi vitáról

A szerkesztő bizottság alaposan megvitatta a Közgazdászra vonatkozó parthatározatot.

Bögre, Simai és Avar elvtársak, akiket a legfőbb felelősség terhel az elkövetett hibákért, rámutattak arra, hogy nem volt könnyű azokat összes káros következményeikkel együtt felismerni, s arra, hogy „maguk is kispolgári nézetek hordozóivá váltak”, csak hosszas gondolkodás és viták után döböztek rá.

Oszintén és mélyen elemezték elkövetett hibájukat azok a tanár elvtársak is, akik munkájukat nem kellő lelkiismeretességgel és odaadással végezték a lapnál. Például Bernáth elvtárs elmondotta, hogy bár nem tetszett neki a kialakult légkör, határozottan megemlékezett felé, pedig úgy érzi, kötelessége lett volna.

Komoly önkritikát gyakorolt a szerkesztő bizottság több hallgató-tagja is. Avar elvtárs elismerte, hogy nagyvonalúan és hanyaveti módon kezelte a dolgokat és engedékenységet mutatott a kispolgári nézetekkel szemben. Súlyos felelősséget érez azért, hogy az „Elefántcsontkereszt”, amelynek leközlését ő is helyeselte — megjelent. Nyíri elvtárs elmondotta, hogy bár

Segítsenek az olvasók is!

A nyílt, kritikus, sokszor éles vita máris nagy lépést jelentett a parthatározatban megjelölt feladatok megvalósításában. A párt-végrehajtóbizottság határozata ugyanis fő feladatként a szerkesztőségben eluralkodott egyszemélyes légkört megszüntetését jelölte meg. Komoly feladatok hárulnak a szerkesztő bizottságra a lap politikai színvonalának emelése érdekében. Intenzív kapcsolatot kell kialakítani az egyetemi párt-, KISZ- és szakszervezeti élettel és az egyetem vezető állami szerveivel. Többet kell foglalkozni a párt- és KISZ-munka módszertani kérdéseivel, a KISZ-csoportok életével, munkájával. Lényegesen nagyobb segítséget kell nyújtanunk az egyetemi kollektívák további erősítéséhez. Bátran kell bírálnunk az egyetemi életben jelentkező visszasszágokat, színvonalas vitákban kell leküzdenünk a téves nézeteket és a nem megfelelő magatartást. Segítséget kell nyújtanunk a közgazdászokhoz megismeret-

tetésében és a szakmai érdekeiket tekintetében.

Szervezetünkben, körültekintően és tervszerűen kell tennünk a szerkesztőség munkáját. A legfontosabb cikkeket alapos megvitatással, nyílt bírálatával kell a lapot jobbra tenni, s egyben munkatársaink fejlődését is meggyorsítani.

A parthatározat és az általunk levont tanulságok csak további munkánk körvonalait, irányát adják meg. A Közgazdász azonban csak akkor lesz igazán jó újsága egyetemünknek, ha olvasóink valóban magukénak érzik. Nagyon hasznos lenne, ha most már megismerőül és kritikával bírálnák a lapot, hasábjait, vagy olvasóinkétközlőnk, s elmondanák véleményüket.

Mikor megindult a lap, úgy hirdettük: „Olvasd, Tervezd, Írd a Közgazdászt!” Most hozzátesszük — bíráld és segítsd is! —, hogy végre az legyen, aminek szántuk: szocialista egyetem harcos, kommunista lapja.

Orosz fordítási verseny november 7 tiszteletére

Az egyetemünkön már hagyományossá váló orosz fordítási verseny megrendezése ebben az évben is sorra került.

Hallgatóink körében mindig nagy érdeklődés előzi meg a versenyt, amint erről a nagyszámú nevezés is tanuskodik. A több, mint 70 nevező kevés kivételtől eltekintve részt is vett a versenyben, melynek lebonyolítására külker. és nem külker. szakosok részvételével haladó és középfaladók fokon került sor.

Az egyes csoportok első helyezettjeinek névsora:

Külker. szak haladó: Berecz Zsuzsanna II. évf. Külker.

szak középfaladók: Bognár László I./k. Nem külker. haladó: Arany Attila I./szám. vitel. Nem külker. középfaladók: Vértés Gábor I./ált. A helyezettek díjazását a Rektor Hivatal biztosította. Az elbírálások során megállapítható hogy a verseny színvonala megfelelt a kívánt követelményeknek, problémák talán csak a magyarról oroszra fordítás során merültek fel. A jelentős érdeklődésre való tekintettel a Nyelvi Intézet tavaszszal a nyugati nyelvekből is szándékozik hasonló versenyt rendezni.

A SZÓ ÉS A TETT

...miért tart a Kossuth-híd lebontása két esztendőig? Megmagyarázták... mert ott valamiféle kábelekk vannak, amit előbb újra kell gyártani, amihez importanyag kell, amit előbb meg kell hozatni... de nehezen tudom felfogni: egy híd alatt rendkívüli viszonyok között építettünk fel. A lebontása meg két esztendőig tart.”

(Kádár János elvtársnak a budapesti pártértekezleten tartott felszólalásából.)

1959. október 31-én hangzottak el ezek a szavak és 1959. november 2-án a Magyar Rádió és Televízió munkatársa megjelent a Kábel- és Sodronykötélgyárban, érdeklődött az üzem vezetőinél a „kábel-ügyben”, és még az aznapi Esti Krónikában beszámolt tapasztalatairól:

Mivel tud a vállalat hozzájárulni a híd megalapozott lebontásához? A gyár — így szól a tájékoztató — az importanyagok beérkezésétől

függően az eredeti határidőnél három hónappal rövidebb idő alatt fektetésre készen átadja a szükséges kábeleket a postának. Biztosra vehető, hogy a külkereskedelem is, gazdasági életünk egyéb érdekelt tényezői is mindent elkövetnek, hogy a maguk területén is hozzájáruljanak a híd mielőbbi lebontásához.

Mit mutat ez a gyorsaság? Ma már elképzelhetetlen, hogyha felelős helyről valamilyen észrevétel hangzik el, azt ne vegyék komolyan, ne reagáljanak rá azonnal, ne keressék a legmegfelelőbb megoldást és arról ne tájékoztassák a közvéleményt.

Önmagában talán kis jelentőségű ügy ez, miért tesszük mégis szóvá? Azt bizonyítja ez, hogy lejárt a frázisok kora. Az elhangzott szót tettek követik, olyan tettek, amelyek az országot féltő gondolat építők akarataiból fakadnak. Azt bizonyítja ez, hogy vezetőinknek tekintélyük van a nép előtt: egyszerű szavukra, parancsoktatás, utasítás nélkül sokan mozdulnak meg, hogy javítsanak azon, ami ma még hiba, segítsenek ott, ahol erre szükség van.

November 10–17 nemzetközi diákhét a békéért és a barátságért

Húsz évvel ezelőtt, 1939 november 17-én a prágai Károly Egyetem hallgatói kivonultak az utcákra, hogy tiltakozzanak egy diaktársuk meggyilkolása miatt, hogy tiltakozzanak a fasiszta megszállók terrorja ellen. Bátorságukért nagy árat kellett fizetniük: vezetőiket agyonlőtték, sok tanárt és diákot koncentrációs táborba hurcoltak.

1939 november 17 jelképpé vált: a fasiszma, a terror és elnyomás elleni harc jelképévé, 1939 óta e napon a diákok szeretik a világon hitet tesznek békeakarataikról. A Nemzetközi Diákszövetség az idén is nagy megmozdulásra készül: a nemzetközi diákhét keretében nagyszabású békekonferenciát tart Prágában, melyen a világ valamennyi diákszövetsége képviselteti magát.

Nem kétséges, hogy igen nagy a jelentősége a nemzetközi diákhétnek és a békekonferenciának. Napjainkban ismét fegyver van 1939 november 17 bűnösének kezében, változatlanul folyik a fegyverkezés, ismét kísért a nukleáris kísérletek folytatásának veszélye. Nagy szükség van arra, hogy a diákok is hallgassák szavukat a béke érdekében. Meg vagyunk győződve arról, hogy a békekonferencia hozzájárul a béke ügyéhez.

Az egyetemi KISZ-bizottság egyetemünk hallgatói nevében táviratot küldött a diák-békekonferenciának, melyben támogatásáról biztosította és sok sikert kívánt a konferencia munkájában.

December 15-ig minden jegyzet megjelenik

Alig hat hét választ el bennünket a vizsgaidőszaktól. Ilyenkor a hallgatók érdeklődése már a jegyzetek felé fordul.

Miből fogunk tanulni? Lesz-e jegyzet időben az egyes tantárgyakból? — érdeklődünk az illetékeseknél bizonyos nyugtalansággal, s ez tekintetbe véve az előző évek tapasztalatait, nem egészen alaptalan.

Az egyetemi oktatásnak a folyamatos tanulásra kell épülnie — hallottuk nemegyszer — s bár a délelőtti órák az előadás komoly alapot nyújt, bizony a felkészülés komoly nehézségekbe ütközik a rossz jegyzetellátás miatt.

Először Czákó Lászlóné elvtársnőt kérdeztük meg, mi a helyzet jelenleg a jegyzetek vonalán? Válasza megnyugtató.

— Az előző évekhez viszonyítva, határozottan javulás, előrehaladás figyelhető meg a jegyzetellátás területén. December 15-ig előreláthatólag minden jegyzet elkészül.

Már minden kézirat a nyomdában van. Most már csak a nyomdán múlik, hogy milyen gyorsan dolgozza fel ezeket. Itt is nagy javulásról számolhatunk be. A jegyzet elkészítésének átfutási ideje 8 hét, ez lényegesen rövidebb, mint az elmúlt években.

Visszatér a Jegyzetellátóban komoly problémák vannak. Az előadások nem ismerik a jegyzeteket, nemegyszer helytelen információkat adnak a vásárolni szándékozó hallgatóknak. Hiba, hogy egyes jegyzetek hamarabb elfogynak, még mielőtt minden jogosult hallgató megvásárolhatta volna. Ez különösen a nyelvi jegyzeteknél fordul elő, de ez történt most a matematika jegyzettel is. Az egyetem a jegy-

zetek igénybevevő hallgatók létszámának megfelelően rendel meg a jegyzeteket, s a Jegyzetellátó hibája, hogy olyanoknak is eladja ezeket, akik erre nem jogosultak.

A Jegyzetellátás javulását bizonyítja, hogy az I. évfolyamon már minden jegyzet megjelent — a gazdaságtörténet kivételével, de a hónap közepén már ez is megvásárolható lesz. Másodéven minden jegyzet megjelent.

A harmadik évfolyamon a szaktárgyak kivételével szintén kézhez kapták már a jegyzeteket — a szaktárgyak anyaga is megjelenik még e hónapban.

Egyébként a szaktárgyak jegyzetei késnek legtöbbször — de december közepéig ezek is eljutnak a hallgatókhoz.

Legrosszabbul a negyedik évfolyam áll jegyzetek dolgaiban, bár őket is megnyugtathatjuk, hogy pl. a Tudományos szocializmus tankönyv I. kötete már megjelent, s megvásárolható a Kecskeméti utcai könyvesboltban.

Egyetlen tárgy van, amiből nem lesz jegyzet — negyedik évfolyam külker. szakon a Piacutatás.

Megkérdeztük Vajda Imre elvtársat, miből készülhetnek a negyedéves hallgatók a Piacutatás vizsgára?

Vajda elvtárs közölte, hogy a Kereskedelmi Kamara által már kiadott és most kiadás alatt álló konjunktúra-jelentések adják a vizsga anyagát. Ez teljesen elegendő az érvényes vizsgákra való felkészülésre, úgyhogy a külker. szakos hallgatóknak semmi okuk az aggodalomra — ha tanulnak, semmi akadályuk nem lesz a jó vizsgaeredménynek.

DIÁKOTTHON? – KOLLÉGIUM?

A diákonthon-igazgatók megbeszélése

A múlt hét egyik napján a Rectori H. vatalban az egyetem 3 diákszallójának igazgatója, dr. Hágelmayer István, Hárs László és Tükör Jánosné elvtársak, valamint az egyetem részéről Sásdi, Szikszai és Rencz elvtársak összeültek, hogy megbeszéljék az eddigi eredményeket és hiányosságokat, tapasztalatokat kicseréljék.

Az átszervezés anyagi alapja megvan.

Ez nem okozhat gondot. Marad a hallgatók viselkedése. Itt néhány hiba akad. A reggeli felkeléssel nincs baj, csak kérdés, bemennek-e az egyetemre azok, akik elhagyják a diákszallót. A házirendet ritkán sértik meg, egy fegyelmi volt eddig csupán — részegeskedésért. A diákbizottság munkájával igen elégedett, munkája sokrétű és ötletes. A diákonthonon belül a tanulmányi fegyelem terén van a legtöbb baj. Erre példaként hozta a III. éves pénzügyesek dolgozatát, amely semmivel sem volt jobb, mint a nem diákonthoni hallgatóké. Néhány hiba fordul elő a hallgatók terhelésében. Tekintve, hogy kb. a 140 ott lakóból mintegy 40 hallgató teljesen passzív minden megmozdulás iránt, a rátermeteknek többféle feladatot is kell vállalniuk, esetleg egyik feladatuk a másik rovására megy. Politikai szempontból 80–90 hallgató megfelelő, s talán 8–10 van, aki akadékoskodik. Ezek főleg negyedévesek, akik féltik koruk és

Elsőnek Hágelmayer elvtárs, a Veres Pálné utcai kollégium igazgatója kért szót. Véleménye szerint a 3 diákonthon közül a Veres Pálné utcai a legfejlettebb. Ez a diákonthon áll legközelebb ahhoz, hogy kollégiummá alakítsák át. Véleményét a következőkkel indokolta:

helyzetük által elfoglalt helyüket, s e hely jelentőségének csökkenését. Ezután Hágelmayer elvtárs felsorolta a diákonthon eddigi rendezvényeit — tárlat, kiállítás, előadás, közgazdász-vita, könyvankét —, majd elemezte a társadalmi munka eredményeit: a diákonthon lakói építőipari vállalatoknál 150 munkórát teljesítettek, ami 8000 Ft bevételt jelentett a diákonthon számára. Ebből a pénzből akarják a diákonthon kulturális felszerelésének állományát fejleszteni. Javasolta, hogy adjunk módot arra, hogy a lakócsoporthoz és a diákbizottságok javasolhassák, kik azok, akiknek anyagi vagy egyéb kérdések miatt segílyre, munkaalakalmakra van szükségük. Végül azt mondta: vannak eredményeink, tapasztalataink, melyeket szívesen kicserélünk, s ez mindhárom diákonthon fejlődését segítheti elő.

Nem ilyen jó a helyzet a Makarenko utcai diákonthonban.

jából kiderül, hogy sok-sok apró hiba tarkítja a diákonthon munkáját. A lányok váltak, hogy a beszerzett ágy-nemüket megvárják, de ugyanakkor majdnem mind későn jár haza. Hivatkozik arra, hogy még bizalmatlanok vele a lányok, különböző kérdésekben megkerülik.

A diákonthonban alakultak tanulócsoportok — mondotta Tükör elvtársnő —, de ezek szobaközösségekké váltak, hogy az ellenőrzést végre tudják hajtani. Tekintve, hogy ez nemrég történt meg, tevékenységüket még nem lehet alaposan megítélni. Az apróbb hibák egyike szerinte az állandó vita a takarító személyzet és a hallgatók között. A lakógyűlés feladata az, hogy véglegesen lezárja ezt a kérdést. Tükör elvtársnő elmondta, hogy az egyetem részéről csak Bikicsné elvtársnő látogatja rendszeresen a diákonthon, beszélget a lányokkal, segít problémáik megoldásában. Szükségesnek tartja, hogy még több kommunista tanár segítse a diákbizottság tevékenységét.

A lányok kulturális érdeklődésével elégedett.

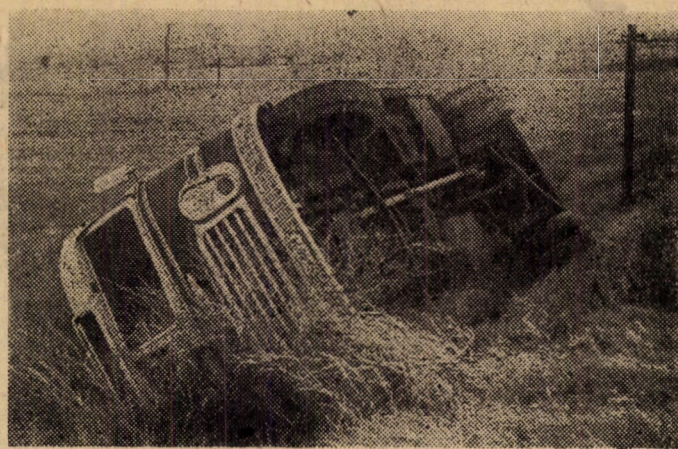
Rencz elvtárs a diákonthonok eddigi anyagi fejlődését mutatta be felszólalásában. Megjegyezte, hogy a gazdasági hivatal szorosabbra fogja fűzni kapcsolatát a diákonthonok gondnokaival, igazgatóival. Ez mindannyiuk közös érdeke, mert ez segíti elő legjobban a fejlődés gyors ütemét.

Ezek után Sásdi elvtárs foglalta össze az elhangzott beszámolókat, választ adott a feltejt kérdésekre, s többek között ezt mondta:

Alapvető az erkölcsi, politikai nevelés

Nem kapott kellő súlyt a megbeszélésen az erkölcsi-politikai nevelés kérdése, pedig ez alapvető a diákonthonok munkájában. Ezt tekintés az igazgató elvtársak fő feladatának. Nem az a fontos, hogy minél előbb kint legyen a tábla a diákonthon bejáratánál, hanem hogy kialakuljon az a tartalom — eszméi, politikai ideológiái —, melynek alapján joggal lehet kollégiumi életéről beszélni.

A felborult autóbusz esete...

Csak nézőpont kérdése az egész

A negyedéves pénzügyesek egy napos autóbusz-kirándulást szerveztek Pécsre, Rigó Tibor adjunktus elvtárs vezetésével. A kirándulás azonban sajnos, egy órával az indulás után baleset miatt félbeszakadt. Felkerestük Rigó elvtársat, mondja el, hogy történt eme aránylag szerencsés kimenetelű autóbusz-felborulás.

— Autóbuszunk reggel 6 órakor indult, elég csúszós időben — kezdte Rigó elvtárs.

— A hangulat kitünő volt, mindenki vidáman beszélgetett, tréfálkozott, sőt, akadtak olyanok is, akik — kártyáztak. Gyorsan elérkeztünk a busz Ercsibe. Itt azonban egy eléggé nehéz kanyarnál nagy sebességgel haladó Pobjeda autó kanyarodott szembe az úton, a menet irányával ellentétes oldalon. Az autóbusz sofőrje hirtelen fékezett. Az országot szelén álló kilométerkő kiesett — az autóbusz pedig 30 emberrel — bele az árokba. Ilyen helyzetben általában mindenki elveszti a fejét, és most 30 ember közül senki sem kezdett javeszkelni vagy kiabálni, sőt, akadt olyan is, akinek volt annyi lélekjelenléte, hogy elkialtsa magát: „Aki ép az álljon föl!” Ekkor számba tudták venni az egészségeseket és a sérülteket. Súlyosabb baleset mindössze kettő történt. „Kiseb sérülések akadtak, így bordarepedés, zúzódások, kisebb mérvű agyrázkódás. A két súlyosabban sebesült közül egyik már szerencsésen felgyógyult. A másik elvtársat aki vendégként vett részt a kiránduláson, gerincepedéssel kellett sürgősen a szőlővárosi kórházba szállítani.

Hogyan lehetett szállítani kocsit és orvost nélkül? — kérdezheti valaki. Egy arra menő személykocsi vette fel a sebesültet kísérfővel együtt, egy orvos pedig, aki a menetrend szerinti buszon utazott,

gített, ahol csak tudott, nemcsak a hallgatók egymásnak, hanem az Ercsiben állomásozó műszaki alakulat is rögtön kiemelte az árokba fordult autóbuszt. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani fáradozásukért.

Egyik hallgatónk telefonhívására egy órával az autóbusz felborulása után Bácskai elvtárs, a Pénzügyi Tanácsok docense és a Pénzügyminisztériumtól egy elvtára már a helyszínen voltak. Ők azután hamarosan gondoskodtak a komolyan sérültek sürgős hazaszállításáról.

3 óra körül már ott volt az új busz is, amely visszahozta a kirándulóinkat. Pedig akadtak olyanok még, akik szívesen folytatták volna az utat — mondván, ha egyszer elkezdjük, fejezzük is be.

Öt perccel később

FELHÍVÁS

Az egyetemi KISZ bizottság a felszabadulási kulturális szemle keretében megindítja a „József Attila” olvasómozgalmat. A mozgalom célja, hogy az irodalom, az olvasás szeretetére neveljen.

Az „Ifjúság a szocializmusért” próba résztvevői az olvasómozgalomba való bekapcsolódásukkal a próba kulturális követelményének tesznek eleget. Egyetemünkön az olvasómozgalom arany vagy ezüst fokozatát lehet megszerezni, a felkészülés fokától függően. A feltetelek a következők: Az alábbi tízenöt művet valamint a következő tíz József Attila verset ismerni illetve a versek közül négyet kívülről is tudni kell.

Dreiser: Amerikai tragédia

Gelléri A. Endre: Ház a telepen

E. Ervin Kisch: Utazás öt világrész körül

Nyikolszkij: A vallás keletkezése

Solohov: Csendes Don

Karikás Frigyes: A 39-es dandár

Voltaire: Candide — Vadember

Illés Béla: Vígyszínházi csata

Mehring: Marx Károly élete

Hemingway: Akiért a harang szól

J. Reed: Tíz nap, amely megrengette a világot

Turgenyev: Apák és fiúk

Cervantes: Don Quijote

Gorkij: Az Artamonovok

Kraus—Kulka: Halálgyár

Nem én kiáltok

Munkások

Külvárosi éj

A város peremén

Óda

A Dunánál

Hazám

Születésnapomra

Kései sirató

Ars poetica

A követelmények teljesítéséről április 4. és május 15. között lesznek az írásos beszámolók. A később megadandó időpontokra a szeminariumi kulturális tevékenységnek kell jelentkezni.

Számvetési gépek — fonetikai kabinet — egyelőre forintban

Beszélgetés az egyetemi költségvetésről

Sokan nem tudják, hogy a zavartalan tanulást biztosító pénzügyi, ösztöndíjat, vagy az ingyenes menzajegyeket hol kezelik, ki bontja ki a termék berendezését, a tantervek műszaki felszerelését? Mindez a gazdasági hivatal hatáskörébe tartozik.

Felkerestük Rencz István elvtárs, gazdasági igazgatót, s megkérültük, mondja el, hogy működik a gazdasági hivatal?

— A gazdasági hivatal önálló, operatív szerv. Feladata, hogy az üzemeltetéshez szükséges pénzügyi fedezeteket biztosítsa, s ügyeljen annak gazdaságos felhasználására. Az egyetem semmilyen jelentős gazdasági intézkedést nem fogadhat el a gazdasági hivatal jóváhagyása nélkül. Közvetlen hatáskörébe a műhely, a takarító- és karbantartó személyzet tartozik.

Kérésünkre Rencz elvtárs ismertette az egyetem 1960-as költségvetési és beruházási tervét.

— Az 1960-as költségvetési terv jóváhagyása a Pénzügyminisztérium részéről még nem történt meg. A költségvetési és beruházási terv ma-

gába foglalja az egyetem, a könyvtár, a diákonthonok személyi és dologi kiadásait. Különös gondot fordítunk a tantervek műszaki ellátottságának javítására — mert lehetetlen olyan tantárgyak helyes oktatása, mint pl. a számvetés és ügyvitel, megfelelő géppark nélkül. Félmillió Ft-ot fordítunk a hiányzó gépek beszerzésére. A Nyelvi Intézet fonetikai kabinetet kap, magnetofonnal és hangszórókkal, a nyelvstanulási megkönnyítésére.

Régi kívánság egy 50 személyes laboratórium felállítására, ehhez egyelőre még nem tudjuk biztosítani az építési hitelt, mivel 1960-ra 26 százalékkal több a hiteligénylés, mint az eddigi években. Félmillió Ft-ra emelkedett a társadalmi juttatások összege, ami a hallgatók között oszthatnak szét. Az ösztöndíjak, a szociális segélyek odaítélésében nagy szerepet játszik a tanulmányi eredmény. Emelkedtek az üzemeltetési és karbantartási költségek is, s érdemes megemlíteni, hogy 1960-ban egy délelőtti hallgatóra az egyetem 22 000 Ft-ot fog költeni, s ez bizony jelentős összeg.

Ha már a hallgatóknál tartunk — vette át a szót Gyomai Antal elvtárs, a könyvtelési csoport vezetője —, szeretném felhívni a figyelmet a társadalmi tulajdon nagyobb fokú védelmére. Ma már lényegesen jobb a helyzet, mint pár évvel ezelőtt, de még most is vannak, akik akarva-akaratlanul rongálják a termék berendezését. A javításra sok pénz kell, s ezt más területen jobban tudnánk hasznosítani, mint pl. a diákonthonok tatarozásánál.

A diákonthonok helyzetéről

Bognár Imre elvtárs, a pénzügyi csoport vezetője tájékoztatt bennünket.

— A következő évben nagyobb összegeket fordítunk a diákonthonok tatarozására. 100–120 ezer forintot költünk ágyra, matracra, lepedőváltásra. A diákszallók könyvtárát is gyarapítjuk. Természetesen a diákonthonban lakó hallgatókra is vonatkozik az a kérdésünk, hogy még fokozottabban ügyeljenek a diákszallók felszerelésére.

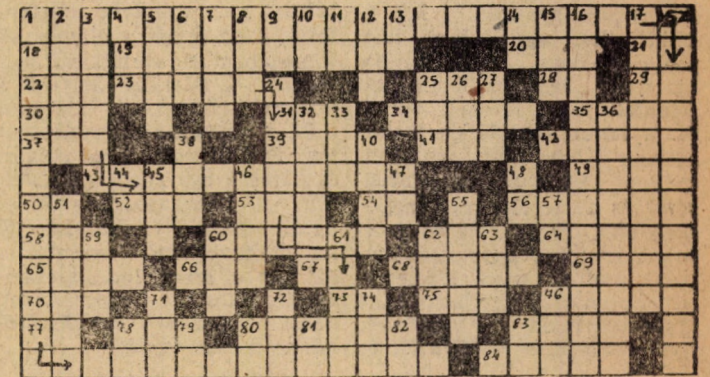
A menzairódban is felvetődött már, és nekünk is határozott kérdésünk, hogy a hallgatók ne az utolsó percben rohanjanak ösztöndíjért, valamint menzajegyekért. Ezzel hátráltatják a munkánkat. Az a tapasztalatunk, hogy a dolgozók utolsó percben való elintézése nemcsak a diákok számára, hanem a tantervek számára is. Ne a szükséges felmerülésekor jöjjenek igényeikkel, hanem legalább negyed évvel előbb, mert ennyi időre van szükség, hogy igényeiket ki tudjuk elégíteni.

Nagysikerű Caruso-est a KISZ-klubban

November másodikán este dr. Grexa Gyula nyugalmazott tanár magas színvonalú előadást tartott a nagy olasz énekes, Enrico Caruso életéről. Sok gyönyörű lemezről, sok gyönyörűen elmondottakat. Az est komoly művészi élményt jelentett a szépségű hallgatóknak.

Mint köztudott, a jövőben is sor kerül hasonló rendezvényekre.

Rejtélyverseny

1. forduló

A magyar ifjúsági mozgalom múltjáról feltett 5 kérdés a vízsz. 1. függ. 16; függ. 23, függ. 24, 61; függ. 1; függ. 3, vízsz. 43, függ. 17, vízsz. 19, függ. 36. sorokban található. Beküldési határidő: november 23.

Vízszintes: 18. Becézett női név. 20. Spanyol folyó. 21. Egy mást követő magánhangzó. 22. VOV. 23. Magyar munkáspárt. 24. LN. 25. RV. 30. Monor közepe. 31. LPI. 34. A Gallilei kör általunk is jól ismert alapítója. 35. GTOE. 37. LAL. 39. Szegény német. 41. Német Demokratikus Köztársaság fordítva. 42. Ürmérték keverve. 49. EZDS. 50. Tarta közepe. 52. Német jó. 53. Latin jog. 54. Végrehajtó bizottság. 56. Vegyesen fűzött. 58. Ilyen kapocs is van. 60. Ezen a konferencián készítették elő a potsdami egyezményt. 62. Ital. 64. Isaszeg betűhiány. 65. Tó a Szovjetunióban. 66. Angol szeret (fonet). 67.

OD. 68. A magyar kommunista ifjúsági mozgalom első szervezete. 69. ZGLE. 70. Shakespeare király (fonet). 73. Irinyi János. 75. HEU. 76. Vegyes tulaj. 77. IK. 78. Ilyen baba is van. 80. Egyik megyénk. 83. Tornayról híres olasz város. 84. Kesereg valaki miatt. Függőleges: 2. Kosztolányi híres forralista verse. 4. OGM. 5. Francia sin. 6. VLK. 7. Egy pár francia óá. 8. LLR. 9. Személyes névmás. 10. AI. 11. ZK. 12. Nem fért szövet, fordítva. 13. FR. 14. UR. 15. Francia Nijus. 25. Véglet felkérésének szinélve. 27. PSD. 32. Olasz egyszerűen. 33. Voicé. 38. Hangszín. 40. Híres festőnk vezetője. 44. CG. 45. Ilyen szeres is van. 46. Francia énekesnő (fonet). 47. Kutya. 48. Varrószerszám. 51. Becézett női név. 55. Angol napilap. 57. Repülőgépjelzés. 59. Viperá csinálja. 60. Kel ikerszáva. 62. VIH. 63. Zsuzsa becézése. 71. Ilyen név is van. 72. Francia szerep (fonet). 74. JOA. 76. Német állat (fonet). 77. AK. 79. IR. 80. Igékő. 81. RS. 82. DV. 84. Ludolf féle szám.